

Jeg finder de to betænkninger interessante. Størstedelen af overvejelserne er allerede selvfølgelig dele af dansk udlændingepolitik. Det gælder også øget hjælp i hjemområderne, hvilket senest er kommet til udtryk gennem en bevilling på yderligere 32,8 mio. kr., som udgør et ekstraordinært statsbidrag til det internationale humanitære hjælpearbejde til fordel for ofrene for konflikten i det tidligere Jugoslavien.

For så vidt angår forslaget om at indføre deciderede kvoter på asylområdet, kan jeg oplyse, at den danske regering ikke har planer i den retning.

Spm. nr. S 2426

Til indenrigsministeren (22/8 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvor stor en del af de personer, der opnår asyl i Danmark, er analfabeter eller uden videre uddannelse, hvor mange af de personer, der er analfabeter eller uden videre uddannelse har fået asyl med begrundelse i politisk aktivitet, og giver størrelsen af denne gruppe ministeren grund til at overveje en stramning af kravene for at opnå asyl i Danmark?«

Begrundelse

Politisk aktive personer er oftest i besiddelse af betydelige uddannelsesmæssige og intellektuelle færdigheder. En betydelig del af de personer, der opnår asyl i Danmark, er imidlertid analfabeter eller uden nogen videre uddannelse. Der kan derfor sættes et vist spørgsmålstejn ved, om det store antal flygtninge, som Danmark i de senere år har modtaget, har været personligt forfulgte i deres hjemland. På denne baggrund bør ministeren overveje en stramning af kravene for at opnå asyl i Danmark.

Svar (31/8 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indledningsvis bemærkes, at asylmyndighederne ikke fører statistik over, hvilken uddannelse asylansøgerne er i besiddelse af.

En opgørelse over, hvilken uddannelse asylansøgerne er i besiddelse af, kræver derfor en

manuel gennemgang af de meddelte tilladelser, som Indenrigsministeriet af ressourcemæssige årsager ikke ser sig i stand til at foretage.

Jeg skal i øvrigt benytte lejligheden til at bemærke, at afgørelsen af, hvorvidt en person er berettiget til at blive meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 (asyl), beror på en konkret og individuel afgørelse.

Retsgrundlaget for meddelelse af asyl, hvor ansøgningen er indgivet af personer, der indrejser her i landet, er udlændingelovens § 7, stk. 1-2.

Afgørende for, om en udlænding er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, er, om udlændingen falder ind under definitionen i flygtningekonventionen fra 1951.

Kernen i flygtningekonventionens definition af flygtningebegrebet er, at udtrykket »flygtning« skal finde anvendelse på enhver person, der »som følge af velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser, befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse.«

Udlændingelovens § 7, stk. 2, omhandler det såkaldte de facto-flygtningebegreb. Det første led i begrebet omhandler asylgrunde, der minder om flygtningekonventionens asylgrunde, men som ikke opfylder konventionens betingelser.

Det andet led i begrebet drejer sig om grunde, der ikke ligner konventionens, men som dog på den anden side er tungtvejende for den enkelte asylansøger.

Fælles for de to led er, at der er tale om personer, der ikke opfylder konventionens betingelser. Det kan skyldes, at den forfølgelse, der påberåbes, er begrundet i andre forhold end dem, der er nævnt i konventionen. Det kan også skyldes, at der ikke er tale om frygt for forfølgelse, men derimod er tale om frygt for en efter dansk retstradition ganske urimelig sanktion, som efter vedkommende lands lovgivning i den givne situation vil ramme enhver borger, der måtte have forset sig på samme måde. Det kan endelig skyldes, at myndighederne ikke har anset opfyldelsen af konventionens betingelser for godtgjort i situationer, hvor myndighederne ikke har fundet at kunne give den pågældende »benefit of the doubt«.

Som det fremgår, stilles der ikke særlige krav vedrørende uddannelse.